

Sommaren 1903

*Who is the third who walks always beside you?
When I count, there are only you and I together
but when I look ahead up the white road
there is always another one walking beside you
Eliot*

Sommaren 1903
drar ett kraftigt åskväder
över Stenbergas socken
Det är sen kväll, endast Oskar
och de två äldsta sitter uppe
Vaksamt stirrande
ut i mörkret -
Var skulle den slå
härnäst?

Så splittras
glaset
Ett eldklot, stort som en
knuten näve
rullar över bordet
När det över kanten –
så mycket tror man sig veta
är det slut
Allt ställt på sin spets

Handlingsförlamade stirrar man
på klotet
ber tyst
sina böner
trots att komminister Helander
är en högmodig fan
Tror sig vara den enda nåd
fattigt folk behöver

Precis
när det rullar över
kanten
är klotet
upplöst
borta
i intet

Detta under sker
i en tid
när klotblixtar
(teoretiskt sett)
inte existerar
och utan Helander
närvarande
Kanhända finns ändå
Nåden,
den stora nåden

Jag har hört historien
från Per, farfar
han satt med
Uppvuxen i armodets Sverige
visste han vad
otrygghet var

100 år senare
drar samma åskväder
(som jag inbillar mig)
in över oss igen

Vi semestrar!
Torparungar
semestrar nu för tiden
Barnen är färre

Jag och båda de äldsta
de enda
sitter uppe
Petter, 11 åringen och Arvid
9 åringen
tredje generationen
ser blixten
rakt i ögonen

Själv äger jag
fortfarande ett litet
uns otrygget
av den gamla sorten
blandat med ett uns
av den nya sortens
armod

Men den stora
otryggheten
är för det mesta
långt borta
Helander
sedan länge
död
och Gud
rapporterad saknad

Vi somnar